

บรรยายโดย นายธนกร ศฤงคาร
ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช

โดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติชี้มูล
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แก่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหลักการรายละเอียดดังนี้

	พระราชบัญญัติ ระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	ผู้ลงนามแทน นาย วิโรจน์ มั่นใจ นายพาณ ๒.๔ ๒๕๕๘ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘	
ให้ประธาน	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	
โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	
โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	
โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	
โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	
โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีในกรมการพาณิชย์ว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๘	

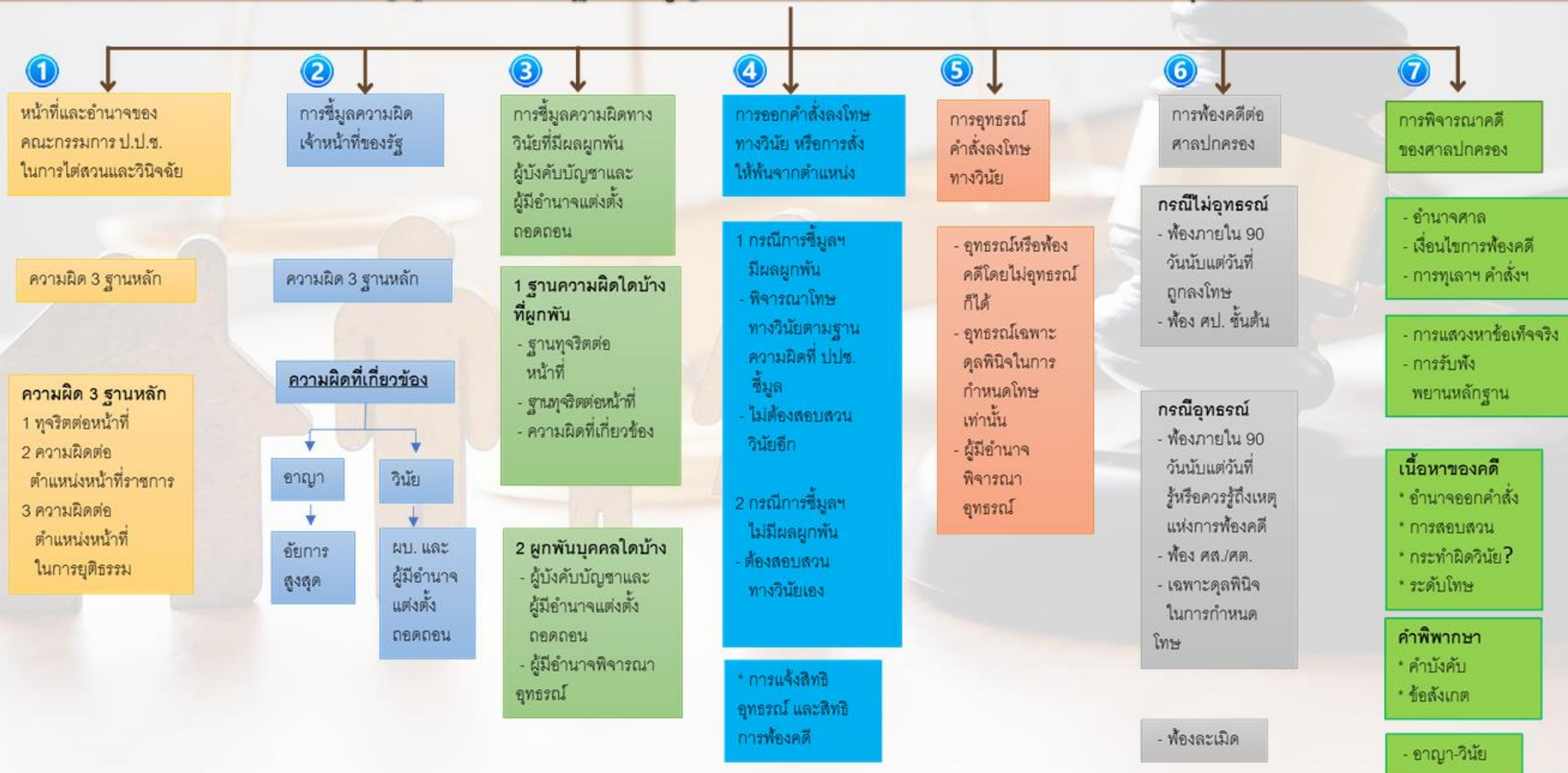
หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดทางวินัย
ที่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติก่อทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม” ประกอบกับมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป”

ดังนั้น **ความผิดมูลฐาน ๓ ฐาน** ได้แก่ ๑. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ๒. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ๓. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หากมีมติชี้มูลในความผิดมูลฐานดังกล่าวแล้วและมีความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง ย่อมมีมติชี้มูลความผิดในความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้ กรณีมูลความผิดทางวินัย ต้องเป็นฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือฐานทุจริตต่อหน้าที่และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เท่านั้น ส่วนความผิดมูลฐานอื่น ถือเป็นมูลความผิดทางอาญาจำต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาลเท่านั้น

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง (๑) ส่วนท้าย บัญญัติว่า “การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต”

“การดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐตามการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช.”
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

การกระทำที่จะถือว่าเป็นการทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องมียศประกอบความผิดที่สำคัญ ๔ ประการ

ประการที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติ

ประการที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ

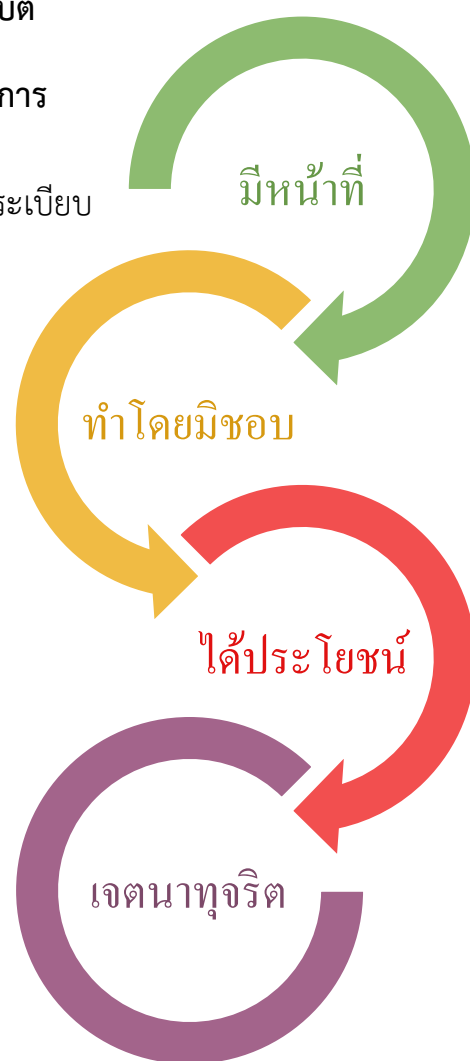
(คำว่า “โดยมิชอบ” หมายถึง ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ
คำสั่งของผู้บังคับบัญชา)

ประการที่ ๓ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น
ได้ประโยชน์ที่มิควรได้

(คำว่า “ประโยชน์” หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณ
แก่ผู้ได้รับ อาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่น
ที่มีใช้ทรัพย์สินก็ได้ และ คำว่า “มิควรได้” หมายถึง
ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับผลประโยชน์ใด ๆ
ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น)

ประการที่ ๔ โดยมีเจตนาทุจริต

(คำว่า “ทุจริต” ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑ (๑) หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์
ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือ
ผู้อื่น ซึ่งจะต้องพิจารณาไปถึงเจตนาของผู้กระทำ
ด้วยว่ามีเจตนาทุจริตหรือชั่วร้ายในการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมุ่งที่จะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ด้วย)

หน้าที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี”

วรรคสาม บัญญัติว่า “การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป”

ดังนั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือฐานทุจริตต่อหน้าที่และความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาต้องสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

สิทธิของผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่จะโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัย
ตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “ผู้ซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๙๘ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณี ในคดีด้วยได้”

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า “ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.”

ดังนั้น หากผู้ถูกลงโทษทางวินัยกรณีดังกล่าวจะโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัยสามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) สำนักงาน ก.พ. ได้ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง และหากจะใช้สิทธิฟ้องคดีเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย ก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครอง (ศาลชั้นต้น) ได้ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษ (คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑๙๐๔/๒๕๖๖ “นับแต่วันที่ถูกลงโทษ” คือ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามวิธีการแจ้งคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙)

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
พิจารณาวินิจฉัยคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช

กรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจหน้าที่ชี้มูลความผิดทางวินัย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พบ. ๗/๒๕๖๔

➡ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่รวมถึงความผิดที่เกี่ยวข้องกันด้วยก็ตาม แต่ความผิดที่เกี่ยวข้องดังกล่าวย่อมต้องปรากฏว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย จึงจะสามารถดำเนินการในความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในคราวเดียวกันได้ เมื่อการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดียังไม่อาจฟังได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์อันมิควรได้ซึ่งเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ชี้มูลความผิดทางวินัยอันจะมีผลผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พ. ๘๒/๒๕๖๕

➡ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ชี้มูลความผิดผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาที่จะต้องถือเอารายงานการไต่สวนและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย การที่ผู้บังคับบัญชาไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวน แต่มีคำสั่งลงโทษทางวินัย จึงเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ชี้มูลความผิดทางวินัย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พ. ๗๓/๒๕๖๕

➡ พฤติการณ์แบ่งซื้อแบ่งจ้างเป็นหลายสัญญาทั้งที่การจัดซื้อจัดจ้างนั้น สามารถดำเนินการพร้อมกันได้ในคราวเดียว โดยมีเจตนาเพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดซื้อจัดจ้าง จากวิธีสอบราคามาเป็นวิธีตกลงราคา เพื่อให้มีวงเงินจัดซื้อจัดจ้าง อยู่ในอำนาจการอนุมัติ สั่งซื้อสั่งจ้างของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และตกลงซื้อจ้างผู้รับจ้างซึ่งมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เป็นผลทำให้หน่วยงานของรัฐ ไม่มีโอกาสสืบราคาหรือเปรียบเทียบราคา หรือแข่งขันราคาจากผู้ประกอบการรายอื่น ทำให้ขาดการแข่งขันตามความเป็นธรรมและเหมาะสม เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ต่อกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย เป็นการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาต้องถือเอา รายงานการไต่สวนและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย เพื่อทำคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ. ๑๙๓/๒๕๖๕

➡ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นว่า การที่มีหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายค่าตอบแทน การปฏิบัติหน้าที่นอกเวลาราชการให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ทั้งที่ไม่ได้อยู่ปฏิบัติงาน นอกเวลาราชการในช่วงดังกล่าวจริง อีกทั้ง ยังมีหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายค่าตอบแทน การปฏิบัติหน้าที่นอกเวลาราชการในวันและเวลายกเหนื่อจากที่ทางราชการได้มีคำสั่ง ให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยมีสิทธิเบิกค่าตอบแทน ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชา ต้องถือเอารายงานการไต่สวนและความเห็นดังกล่าว มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย เพื่อทำคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ ศาลปกครองและการใช้สิทธิทางศาล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักกฎหมายปกครอง และหลักปฏิบัติราชการที่ดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด โดยเฉพาะการลงโทษทางวินัยของหน่วยงานทางปกครองตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างถูกต้อง เกิดการบริหารงานบุคคลที่ดีมีประสิทธิภาพ ภายในหน่วยงานทางปกครอง อันจะทำให้การบริหารงานคดีวินัยของกรมพัฒนาที่ดิน ในการลงโทษทางวินัยตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงปกป้องคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคลากรกรมพัฒนาที่ดินได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรม

หมายเหตุ : ๑. ภาพประกอบนำมาจากสื่อการสอนของผู้บรรยายหลักสูตรวิชาดังกล่าว และเว็บไซต์ศาลปกครอง
๒. แผนภาพ/แผนภูมิ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจัดทำขึ้นใหม่

จัดทำโดย นายภาคภูมิ รัตนไสววงศ์
ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการพิเศษ
สังกัด กลุ่มวินัย กองการเจ้าหน้าที่
สิงหาคม ๒๕๖๘